
Grupul Școlar Economic Administrativ „D. Cantemir” Suceava

Repere

Numărul 4, ediție nouă, anul 2002

Invitație în Bucovina

Intrarea în Bucovina este ca și cum ai pătrunde într-un sanctuar în care memoria timpului și-a păstrat existențe și gânduri, gesturi și aspirații, secrete și declarații ale celor care și-au marcat trecerea punctând în piatră, în literă sau penel, inestimabilul cifru de comunicare cu viitorul. Bucovina este spațiul restrâns și nesfârșit, în același timp, unde este adunată memoria noastră și unde trăiește pentru totdeauna ziua noastră de ieri. Despre zestrea de monumente istorice și arhitectonice inclusă în mare parte în patrimoniul UNESCO, specialiștii afirmă că: „numai într-o singură provincie a României, în Moldova de nord sau Bucovina se găsesc picturi de acest gen, care nu mai există în nici o țară”. Dacă ar fi să enumerăm doar câteva dintre minunile artistice ale acestor plaiuri, nu se poate începe decât cu mănăstirea Voroneț, supranumită „Capela Sixtină a Orientului”. „Albastrul de Voroneț, această nuanță unică și irepetabilă, este opera unor meșteri anonimi, moldoveni, care au zămislit acea amplă și dramatică frescă, scena biblică a Judecării de Apoi.”

Mănăstirea Humorului, înălțată pe o pajiște „ca o gură de rai mioritică”, are minunate fresce exterioare care emoționează prin forța cu care sunt evocate momente din „Asediul Constantinopolului”.

Mănăstirea Moldovița, unul dintre cele mai valoroase monumente de artă medievală românească, adăpostește jilțul domnitorului Petru Rareș, obiecte de lemn sculptate și prețiosul trofeu „Pomme d’Or”, oferit de Federația Internațională a Ziariștilor din Turism.

La Putna, fiecare piatră din perimetrul mănăstirii ne amintește că, pe aici, au trecut pașii voievodului Ștefan cel Mare și, tot aici, și-a ales loc de odihnă în viață cât și după trecerea în neființă.

Mănăstirea Sucevița, zidită între anii 1582-1584 de frații Simion și Ieremia Movilă, reprezintă o îmbinare armonioasă a elementelor de artă bizantină și gothică, la care se adaugă elemente de arhitectură ale vechilor biserici de lemn din Moldova.

Despre Fălticeni, oraș așezat între două râuri, Moldova și Șomuz, poarta de intrare în județul Suceava, se spune că este „Florența românilor”, iar George Călinescu îl situează între cele mai bogate tezaururi spirituale ale noastre. Pe acest pământ al fertilității spirituale au trăit și au creat scriitorii Nicu Gane, Horia Lovinescu, Vasile Lovinescu, Nicolae Labiș, folcloristul Artur Gorovei, pictorii Aurel Băeșu, Ștefan Soldănescu, oameni de știință: Dimitrie Leonida, Nicolae Grigoraș, personalități prezentate într-un muzeu unic – „Galeria oamenilor de seamă”. De asemeni, se por vizita: colecția de artă Ion Irimescu, Muzeul de Științe ale Naturii, unic în Moldova, reunind peste 700 de exponate din Oceanul Planetar.

Din categoria celor 13 stațiuni balneare de importanță internațională face parte și Vatra Dornei, renumită pentru cele peste 39 de izvoare de apă minerală, nămoluri de turbă și aer puternic ozonat. Despre întemeierea așezării Vatra Dornei se leagă o legendă care spune că, voievodului Dragoș, aflându-se la vânătoare, i s-a părut că, în hățișul de pădure din apropiere se află o sălbăticie. Săgeata trimisă din arcul său, a rănit-o de moarte pe frumoasa Dorina, o păstorită din partea locului. În amintirea acesteia, a întemeiat pe aceste meleaguri o așezare pe care a numit-o Vatra Dorinei(Dornei).

Iată doar câteva dintre atracțiile Bucovinei, despre care Dimitrie Onciul scrie: „Nicăieri pe tot pământul românesc nu se află, pe un spațiu atât de mic, atâta bogăție de istorie românească.”

Prof. Niculina Apetrei

Nota redacției: *Întrucât acest material a ajuns la redacție cu puțin timp înainte ca revista să ajungă sub tipar, nu l-am putut publica în numărul precedent. Ne cerem, și pe această cale, scuzele de rigoare.*

DIMITRIE LOGHIN – O VIAȚĂ DEDICATĂ FRUMOSULUI

- *Interviu cu D-na profesoară Viorelia Braicu, fiica artistului, cu prilejul vernisării expoziției retrospective.*

Cătălin Oanea: Pe 21 septembrie, am participat împreună cu dv. la un eveniment cultural deosebit: vernisarea expoziției retrospective de pictură și sculptură „Dimitrie Loghin”, la Muzeul Național al Bucovinei din Suceava. De-a lungul anilor de liceu, dv., ca dirigintă, ați fost, totdeauna, alături de noi și ne-ați ajutat să trecem mai ușor prin momente de tensiune, de emoție. De data aceasta, ne-am luat revanșa: am înțeles că, în calitate de fiică a artistului, veți avea nevoie de un sprijin moral – prezența noastră, a elevilor Dv., la vernisaj. Am avut dreptate?

Viorelia Braicu: Categorie da. Când am răspuns afirmativ propunerii Muzeului Național al Bucovinei de a organiza expoziția, nu mi-am dat seama întrutotul de dificultatea misiunii asumate. Alegând lucrările, grupându-le pe teme și motive, m-am reîntors în timp, cu gândul și cu sufletul; am retrăit clipele de efervescență creatoare, când tatăl meu lucra în tăcere și singurătate, în intimitatea atelierului din casa noastră, sau când, terminând câte o lucrare, ne chema pe mama și pe mine, ne arăta și aștepta o părere. Deveneam, atunci, critici de artă plastică. Nu totdeauna, impresiile noastre erau foarte pertinente, dar eram sincere și directe. Pe măsură ce trecea timpul, acumulările emoționale se amplificau, iar, când expoziția era deja panotată, eram de-a dreptul speriate de impactul cu personalitățile invitate și cu presa. Uitasem ce înseamnă toate acestea, ultima expoziție fiind deschisă cu 15 ani în urmă. Față în față cu publicul, copleșită de emoție, v-am remarcat chipurile îmbujorate, sclipirea încurajatoare a ochilor voștri, trandafirii roșii din mâini și mi-a fost mai ușor. Am simțit că nu sunt singură, că, alături de familie, prieteni, colegi de școală sau de servicii, foști elevi ai tatălui meu, sunt și elevii mei – ceea ce a constituit un teribil suport moral.

Cătălin Oanea: Parcurgând catalogul expoziției, am reținut informațiile generale legate de personalitatea lui Dimitrie Loghin, om al Sucevei prin naștere (13.10.1910, în Botești – Horodniceni), prin numeroșii ani petrecuți în Suceava (37 de ani – profesor de desen la actualul Colegiu Național „Ștefan cel Mare”; inspector școlar), odihnindu-se, pentru vecie, în pământul Sucevei (decedat la 18.07.1982). Am reținut că i-a format ca oameni de artă plastică pe Ion Grigore și Paul Gherasim – pictori în București, pe Vladimir Florea – sculptor în Iași, pe Mihai Pânzariu Pim și Mihai Papuc – caricaturiști în Suceava. Am reținut și bogata sa activitate artistică: 13 expoziții personale de pictură și

sculptură și 11 participări și la expoziții de grup în diferite orașe, colaborări literare, încă din 1935, la reviste ca „Înmuguriri”, „Revista Bucovinei”, „Luceafărul”, „Bucovina Literară”, „Bucovina”, „Sinteze”, „Convorbiri literare”, publicând și două volume în calitate de coautor. A fost membru al Fondului Plastic, Filiala Iași și membru al U.A.P. din România, președinte al U.A.P., filiala Suceava, în perioada 1966 – 1973.

Pentru toate aceste merite didactice și artistice, Dimitrie Loghin a fost propus pentru a fi declarat cetățean de onoare al municipiului Suceava. Doresc să vă întreb ce simțiți în calitate de fiică a unui mare artist?

Viorelia Braicu: Aș începe prin a face o precizare: legenda Meșterului Manole nu există, prin ficțiune, doar în operele literare. Există și în realitatea vieții de zi cu zi a unui artist și a familiei lui. Ce înseamnă a fi, mereu, alături de un creator de artă? Odinioară, a însemnat dragoste și respect, grija de a nu-i tulbura liniștea necesară creației. Mai târziu, când am rămas singuri, fără el, a însemnat o imensă strădanie de a-i urma sfaturile și pilda, generozitatea intelectuală și sensibilă, mai cu seamă tendința de a fi onești cu cei din jur, dar și cu noi înșine, să ne facem cu pasiune și devotament profesia, dirijându-i pe cei tineri spre iubire de oameni și iubire de puritate, de frumos.

Cătălin Oanea: Cum v-a influențat tatăl dv. viața?

Viorelia Braicu: Fiecare părinte dorește să influențeze viața copilului său în sens pozitiv și așa s-a întâmplat și cu noi. În afară de educația primită, de la el, am căpătat respectul pentru marile valori umane, dorința de a pătrunde gândul exprimat prin diferite mijloace artistice, spiritul justițiar, capacitatea de a lupta – cu vorba și cu fapta – pentru promovarea adevărului și corectitudinii în relațiile cu cei din jur. Recunosc că, nu totdeauna, am fost lăudată pentru acest spirit al meu, dar, în adâncul sufletului am știut că am avut dreptate și am fost împăcată. Tatăl meu m-a pus în fața unei dileme: vreau să fiu toată viața, marcată de fapte reprobabile – crime, bătăi, adică distrugerii de destine umane, sau vreau să am satisfacția de a construi niște destine, de a sădi în sufletele copiilor dorința de înălțare, prin cultură? Am meditat mult și m-am îndreptat, prin studiile filologice, spre învățământ. Și n-am regretat niciodată, nici măcar atunci când primesc retribuția lunară!

Cătălin Oanea: Ce personalități au participat la vernisaj și care au fost părerile lor?

Viorelia Braicu: Am avut bucuria de a avea alături de noi multe personalități ale vieții culturale românești. Un fost elev al tatălui meu, mare pictor și profesor al Academiei de Arte Frumoase din București, ION GRIGORE, venit special din Capitală, pentru a-l omagia, prin prezența sa la retrospectivă pe cel care i-a pus penelul în mână, a declarat că nu este „meșter” la vorbe, dar gestul lui spune totul.

Profesorul GABREL BABAN, președintele filialei Suceava a U.A.P., a deschis expoziția, subliniind personalitatea creatoare a lui Dimitrie Loghin.

Maestrul ION IRIMESCU, cel mai mare sculptor român în viață (la cei 99 de ani ai săi) a rostit cuvinte de aleasă prețuire a operei lui Dimitrie Loghin: „Comemorăm prezența, în arta plastică românească, a unui artist care a marcat un moment însemnat în mișcarea noastră plastică și, în special, a adus un sentiment – sentimentul românesc – în partea de nord a țării, în acest rai pământesc care este Bucovina...”

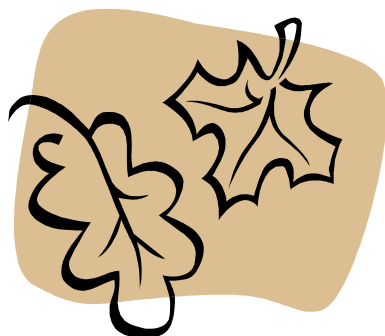
Profesorul universitar dr. GHEORGHE MACARIE, de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, critic plastic, a făcut, pentru a treia oară, în cariera sa, vernisarea unei expoziții de Dimitrie Loghin. L-a definit drept „un autentic artist, un bucovinean adevărat prin arta sa”, căci a cultivat „personalitatea obiectivă a peisajului în care s-a menținut o latentă pe care a știut să o surprindă...”. Profesorul a apreciat că lucrările expuse constituie „omagiul suprem adus Bucovinei și operei sale și, prin aceasta, rațiunii sale de a fi.”

Cătălin Oanea: Din întreaga expoziție, există vreo lucrare care să aibă o valoare sentimentală pentru Dv.?

Viorelia Braicu: Pentru mine, toate lucrările lui Dimitrie Loghin au nu doar valoare estetică, dar și sentimentală. Totuși, de câteva mă leagă amintiri speciale, de pildă: autoportretul din studenție, neexpus din 1937, până acum, ultimul autoportret, portretul mamei croșetând, natura moartă cu ciuperci, niște peisaje ale Sucevei de altădată, munții Adam și Eva de la Pojorâta, portretul meu, petunii, crizanteme. Dintre sculpturi, un loc aparte îl ocupă capul de băiat care seamănă cu Regele Mihai.

Cătălin Oanea: Ce importanță credeți că are arta în viața unui tânăr?

Viorelia Braicu: Prin educație și studii, prin pasiunea de o viață, leg arta de existența cotidiană a tinerilor. Din păcate, în liceu, numai în orele de literatură română se face analiza unui fenomen artistic și se realizează stimularea sensibilității tinerilor. Ce bine ar fi dacă s-ar studia și istoria muzicii, și istoria artelor plastice, și istoria literaturii universale! Tinerii noștri sunt sensibili și receptivi la tot ce este frumos și în viață, și în artă. Orice vizită la o galerie de artă, audierea unui concert, viziunea unui film bun, a unui spectacol de teatru contribuie la înnobilarea lor sufletească. Mă bucur să constat că iubirea lor pentru frumos este evidentă și în felul în care se îmbracă, se piaptănă, se fardează fetele. Bunul lor gust se concretizează în multe gesturi; nouă ne revine datoria de a-i dirija mai mult spre artă, să-i facem să înțeleagă că putem descoperi în artă o revelație.

Activitatea curriculară și extracurriculară la început de an

Ianuarie, februarie și martie 2002 au însemnat pentru elevii și profesorii școlii noastre o perioadă intensă de pregătire a activității școlare și de efervescență a activităților extrașcolare.

Desfășurarea olimpiadelor și concursurilor în acest timp a impus un ritm maxim, atât de îndrăgit de toți cei ce iubesc învățătura și se bazează pe roadele pe care le aduce ea. Roadele, în plan imediat, sunt îmbucurătoare: școala noastră a fost gazdă a multor olimpiade județene: limba și literatura română, limbile engleză, germană și rusă, discipline socio-umane, olimpiada interdisciplinară tehnică. Ne-au

vizitat în această perioadă cam 1100 elevi, 200 profesori și părinți și suntem mulțumiți că am reușit să organizăm foarte bine desfășurarea lor; profesorii, secretarele și directorii școlii primesc și prin intermediul revistei un: „Mulțumim frumos !”.

Rezultatele cu care se înscriu elevii liceului nostru, participanți la aceste întreceri sunt bune, ele nu ne mulțumesc doar prin punctajul obținut, ci și prin disponibilitatea și dorința elevilor de a participa la competiție.

Următorii elevi și profesori au obținut rezultate deosebite, onorând școala noastră:

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Concursul	Clasa	Media	Etapă județeană	Profesorii care au asigurat pregătirea	Etapă națională
1.	Scorțariu Tiberiu Constantin	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI E	9,70	I	Samsonescu Rozalea Maistru Maria Apetri Niculina Vranciu Livia	I
2.	Moroșan Ioan	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII B	9,49	I	Samsonescu Rozalea Posaștiuc Elena Lăzăreanu Elena	M
3.	Cheaburu Ruxandra	Concursul de matematică „Spiru Haret”	IX B		I	Busuioc Daniela	
4.	Scutelnicu Eduard	Concursul de matematică „Spiru Haret”	XI I		I	Duceac Corneliu	
5.	Panțir Andrei	Olimpiada de discipline socio-umane	XI I	9,75	I	Oprea Rodica	
6.	Popovici Adrian	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	X E	9,05	I	Munteanu Rodica Iordache Anca Hagiu Luminița Maistru Maria Moroșan Ileana	
7.	Croitor Mihaela	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI C	9,80	I	Moroșan Ioan Apetri Niculina Hagiu Luminița Posaștiuc Elena	
8.	Ciupu Ionuț	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII E	9,60	I	Samsonescu Rozalea Hagiu Luminița Moroșan Ileana	
9.	Costaș Mihaela	Olimpiada de discipline socio-umane	XI B	9,50		Oprea Rodica	
10.	Matei Tudor	Concursul de matematică „Spiru Haret”	XII C		II	Flocea Gheorghe	
11.	Costea Raluca Maria	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	X B	9,00	II	Cheaburu Carmen Iordache Anca Istocescu Cătălin Hrapciuc Elena	
12.	Rățoi Ramona	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI E	9,57	II	Samsonescu Rozalea Maistru Maria Apetri Niculina Vranciu Livia	
13.	Costeliuc Iulia	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII A	9,10	II	Moroșan Ioan Posaștiuc Elena	

Nr. crt.	Numele și prenumele elevului	Concursul	Clasa	Media	Etapa județeană	Profesorii care au asigurat pregătirea	Etapa națională
14.	<i>Pintilie Dumitrița Mirela</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII A	9,10	II	Moroșan Ioan Posaștiuc Elena	
15.	<i>Chiforiuc Emilia</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII E	9,50	II	Samsonescu Rozalea Hagiu Luminița Moroșan Ileana	
16.	<i>Goloca Cecilia</i>	Olimpiada de limba și literatura română	X C	8,60	III	Braicu Viorelia	
17.	<i>Mardar Cristina Maria</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	X C	8,80	III	Cheaburu Carmen Iordache Anca Istocescu Cătălin Maistru Maria Moroșan Ileana	
18.	<i>Barbacariu Gabriel Cristian</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI F	9,25	III	Dorneanu Georgeta Maistru Maria Apetri Niculina Vranciu Livia	
19.	<i>Brezan Doina</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII D	9,15	III	Samsonescu Rozalea Istocescu Cătălin Hrapciuc Elena	
20.	<i>Costaș Mihaela</i>	Concursul de matematică „Spiru Haret”	XI B		M	Busuioc Daniela	
21.	<i>Lucescu Alina</i>	Concursul de matematică „Spiru Haret”	XI D		M	Busuioc Daniela	
22.	<i>Cruț Cristina</i>	Olimpiada de limba și literatura română	IX A	8,10	M	Braicu Viorelia	
23.	<i>Popovici Alina Georgeta</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	X E	8,25	M	Munteanu Rodica Iordache Anca Hagiu Luminița Maistru Maria Moroșan Ileana	
24.	<i>Lupu Mihaela Aura</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI A	8,85	M	Samsonescu Rozalea Apetri Niculina Istocescu Cătălin Sandu Mariana	
25.	<i>Lupescu Iuliana</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI C	8,45	M	Moroșan Ioan Apetri Niculina Hagiu Luminița Posaștiuc Elena	
26.	<i>Soveja Gelu</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI E	9,15	M	Samsonescu Rozalea Maistru Maria Apetri Niculina Vranciu Livia	
27.	<i>Milici Cristina</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XI F	8,10	M	Dorneanu Georgeta Maistru Maria Apetri Niculina Vranciu Livia	
28.	<i>Moroșan Simona</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII E	8,95	M	Samsonescu Rozalea Hagiu Luminița Moroșan Ileana	
29.	<i>Nicolaiciuc Maria</i>	Olimpiada Interdisciplinară Tehnică	XII E	8,90	M	Samsonescu Rozalea Hagiu Luminița Moroșan Ileana	

Primele luni ale anului au fost bogate și în activități desfășurate în afara clasei și a orarului școlar. Atât diriginții cât și elevii au fost solicitați din plin și au avut parte de muncă multă în organizarea și derularea lor. Au fost răsplătiți cu satisfacția că ceea ce și-au propus a reușit, că elevi și profesori au făcut împreună

proiecte sau activități pe care nu le vor uita, și care vor putea continua.

Astfel, la chiar început de semestru, pe 12 ianuarie, profesorii diriginți au stat în băncile elevilor pentru a dezbate fenomenul traficului de ființe umane, pentru ca apoi, cu elevii fiecărei clase,

folosind metode interactive, să informeze, să atragă atenția și să combată acest flagel al lumii noastre. Sperăm că, atât materialele folosite (puse la dispoziție de

15 ianuarie – dată importantă pentru români, zi în care rememorăm cele mai frumoase versuri citite vreodată, a fost sărbătorită de colectivul școlii noastre în mod inedit: **Consiliul elevilor** și câțiva diriginți, iubitori de Eminescu și de copii, au pregătit o șezătoare literară; ea s-a desfășurat la Dolhasca, la Căminul de Copii „Sfântul Gheorghe”, unde micuțele noastre gazde au ascultat ceea ce au recitat, compus și cântat 25 de elevi ai noștri din clasele a X-a B, a X-a E, a XI-a I, a XI-a D, alături de care au fost profesoarele: Cristina Dranca, Nicoleta Stan, Carmen Cheaburu, Livia Grigorean. O prezentare a acestei frumoase activități găsiți în paginile revistei noastre.

De pe la sfârșitul primei luni a anului au început să ne vină sugestii și propuneri pregătitoare marelui eveniment sentimental al lunii februarie: **Ziua Îndrăgostiților**. Liceenii nu pot trece cu indiferență în această lună de fila a 14-a din calendar, când peste tot se fac pregătiri pentru și cu cei îndrăgostiți. Astfel, cam două săptămâni ne-am agitat sentimentele și am căutat cea mai adecvată formă de a le exprima în epistole cât mai convingătoare, pentru a participa la Concursul „**Cea mai frumoasă scrisoare de dragoste**”. Au intrat sub ochii critici ai juriului (13 elevi din Consiliul elevilor) 47 de scrisori care mai de care mai înfocate sau impresionând prin chinurile și dorurile ce-i încearcă pe băieții și fetele noastre. Ne-a părut rău că

Spectacolul, la care au participat peste 300 de elevi și profesori, s-a bucurat de multe aplauze, autorul, regizorul, scenograful, actorii, întreaga echipă nu vor uita emoțiile și fericirea efemeră pe care ți le dă scena. Sperăm să citim în acest număr și criticile, fără de care nici o operă nu este perfectă. Felicităm actorii și autorul și ne bucurăm să scriem distribuția a fost:

- Gelu Soveja, clasa a XI-a E – autorul textului - originalul Mercutio;
- Tiberiu Scorțaru, clasa a XI-a E – Tybalt;
- Rățoi Ovidiu, clasa a XI-a E – Romeo;
- Rusu Florin, clasa a XI-a G – Paris;
- Dumitrescu Sergiu, clasa a X-a – Tatăl;
- Sfichi Viorel, clasa a XI-a G – Directorul;
- Chițu Cristina, clasa a X-a C – Julieta;
- Hostiuc Loredana, clasa a XI-a G – Mama;

Biroul Internațional al Migrației), cât și metodele moderne au avut efectul dorit: de a semnala elevilor pericolul pe care îl reprezintă sclavagismul contemporan.

nici un profesor sau profesoară nu au avut curajul sau tentația de a participa la concurs. Câștigători au fost doi epistolari. S-a prezentat doar unul să-și savureze câștigul și ... surpriza ce-l aștepta la restaurantul „Piccolo Mondo”. Este vorba despre o fată, Ciobanu Nicoleta Elena din clasa a XII-a D, surprinsă la cina romantică ce i-a fost oferită ca premiu și de reporterul și camera postului local de televiziune, Antena 1. Ei s-au ales cu premiul, cei care au citit scrisorile cu bucuria de a vedea cât de divers se poate exprima un sentiment atât de cunoscut: iubirea.

Tot iubirii i-a fost dedicat proiectul la care s-a lucrat în **Consiliul elevilor** încă din luna decembrie, a cărui fază finală a avut loc **joi, 21 februarie**, ora 18; elevul Gelu Soveja și-a propus să scrie o scenetă în care să fie vorba despre încercările, nu chiar simple, la care sunt supuși semenii săi, elevi la Liceul Economic, atunci când se îndrăgostesc și încep să-și facă planuri legate de viitorul comun cu persoana iubită, planuri ce nu coincid cu cele ale părinților și ... ale școlii. Proiectul a avut în vedere prelucrarea textului original, pregătirea lui pentru scenă, alegerea titlului - „**Julieta și Romeo de la Eco**”, citirea piesei „Romeo și Julieta” de Wiliam Shakespeare și alegerea câte unei replici specifice fiecărui personaj pentru sceneta autorului nostru, alegerea actorilor, repetiții, reclamă, realizarea afișului, vinderea biletelor, spectacolul.

- Voiașciuc Mirela, clasa a XI-a E – Mama.

Martie, Mărțișor, Ziua femeii au stat în atenția noastră, deși luna aceasta a fost decisivă în ultimele pregătiri pentru fazele naționale ale olimpiadelor și concursurilor. Ne-au reprezentat la nivelul țării 5 elevi: (Popovici Adrian – cl. a X-a E; Croitor Mihaela – cl. a XI-a C; Scorțariu Tiberiu – cl. a XI-a E; Ciupu Ionuț – cl. a XII-a E; Moroșan Ioan – cl. a XII-a B), care au adus palmaresului școlii un premiu I (Scorțariu Tiberiu din clasa a XI-a E) și o mențiune (Moroșan Ioan din clasa a XII-a B). Alăturăm premiilor, pe care școala le va decerna, felicitările noastre.

8 martie, ora 19,00 - diriginții s-au întâlnit la un seminar cu tema „**Femeia – omul zilelor noastre**”, la care au fost invitate doamnele Camelia Iordache de la organizația „Salvați copiii” și Lena Ciobanu de la Muzeul Etnografic. Doamnele profesoare ale școlii au primit în dar un moment de poezie și muzică oferit de elevii Botușan Doruța din clasa a XI-a D și Rusu Toader din clasa a X-a E și o expoziție de icoane pe sticlă, realizate de eleva Semenciuc Oltița Elena din clasa a IX-a F.

De 1 Martie și 8 Martie băieții din școala noastră au putut să invite fetele la dans, la discotecile organizate în cantina școlii de elevii claselor a XII-a D și a X-a G.

Portofoliul lunilor ianuarie, februarie și martie, atât de bogat în activități, urmează a fi completat de acțiunile lunilor ce urmează.

Dorim tuturor succes la carte, sănătate și sărbători fericite de Paște.

Sofia Grigoreanu
consilier educativ

R: Cum te-ai simțit ca regizor al acestei piese?

G. S. : Ca autor și regizor al piesei de teatru „Romeo și Julieta de la Eco”, m-am simțit foarte bine. Mai ales că aceasta este prima piesă pe care am scris-o dar am mai jucat în alte piese de teatru, în timpul gimnaziului.

R: De unde această pasiune?

G. S. : Am fost tentat să scriu. În clasa a IX-a, am fost remarcat de d-na profesoară de informatică, Iulia Cârneală. De fapt, pe viitor, mă gândesc să urmez cursurile Academiei de Teatru și Film.

R: Te gândești să continui această activitate?

G. S. : Aș vrea să regizez o piesă care, sper, va fi pusă în scenă de 1 Iunie. Sper să am în continuare sprijinul colegilor de clasă, al Consiliului Elevilor și al doamnei profesoare Sofia Grigorean.

R: De ce o parodie pe tema iubirii?

G. S. : Am vrut să fac ceva special pentru Liceul Economic, de Ziua Îndrăgostiților și cred că am reușit. După părerea mea, publicul a fost foarte încântat și le mulțumesc tuturor aceluia care m-au ajutat.

Interviu acordat de autorul piesei de teatru, Gelu Soveja, XI E, elevei Cheaburu Ruxandra, IX B

Lumina Învierii

*Motto: „Nu moartea este veșnică,
Ci viața prin Înviere.”*

An de an, bucuria Învierii, umple sufletele creștinilor din întreaga lume, clipă de clipă Universul aduce laudă Creatorului, care, din iubire pentru oameni. L-a jertfit pe Unicul Său Fiu. „... suferința și amărăciunea întreagă a morții au pătruns inima Mielului simțitor, și în momentele supreme, au încolțit iubirea Lui și au încheieat viața pământească, cerând de la Tatăl Său din ceruri iertarea prigonitorilor. Astfel Se sacrifică pe Sine pentru semenii Săi, nu din mândrie, nu din sentiment de datorie civică, ci din iubire...” (Mihai Eminescu – *Învierea* – ziarul „Timpul”).

Totul a dobândit sens: existența, istoria, cultura și bineînțeles, literatura, arta manifestării plene a Logosului. Transferul Divinului în sacru se poate realiza deseori prin poezie, „în vreme ce Divinul este o stare, Sacrul este o valoare.” (Mina Maria Rusu, *O poetică a sacralului*, pagina 12).

Așteptat de oameni cu ardoare, mesia este imaginea concretă a transcendentului. Înșuși Iisus Hristos, care S-a arătat oamenilor prin întrupare, este semnul reconcilierii sacralului cu profanul, oferind șansa restaurării păcii edenice.

În timp ce anticii, politeiștii căutau profanul în sacru, de două mii de ani sacralul este identificabil în profan. Omul mileniului trei dobândește astfel noile atribute ale lui homo religiosus, care asociază adevărul cu sacralul.

Poetul, investit cu har, este așadar „un homo religiosus, care prin gestul ritual de Facere, prin Poezie, sanctifică propria-i existență, prin imersiunea la izvorul ființei.”(idemj, pag. 228).

Întreaga literatură română justifică transformarea lui homo religiosus in homo faber, începând cu Mitropolitul Dosoftei, autorul „Psaltirii pre versuri tocmită”, și terminând cu Ioan Alexandru, care materializează magistral bucuria Învierii:

„Să cânt nu pot, mi-e graiul plin
De crini curați și miruire
Să tac, nu-i vreme de tăcut
Când toate cântă pentru Mire.”
(„Extaz”)

Viața noastră ar fi complet lipsită de sens dacă ar presupune doar o existență biologică; totul ar fi inutil, am fi uemașii sceptici ai lui Sisif. Nu Socrate, nu Aristotel, nu Platon sau Kant ne-au dat sens existențial, ci Mântuitorul Iisus Hristos: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”.

Învierea Domnului este piatra de temelie a credinței noastre: „Dacă Hristos n-ar fi înviat, zadarnică ar fi credința noastră și zadarnică propovăduirea noastră.” (Sf. Ap. Pavel).

Universul aduce lauda lui Dumnezeu care, în marea Lui iubire pentru oameni, le-a oferit șansa de a fi veșnici:

„E noaptea – nvierii. Tresaltă făptura
Tămâie e-n codri și smirnă-n grădini,
Spre marea minune se-nalță natura
Cu ierburi și arbori schimbați în lumini.”
(Nichifor Crainic)

„Lumina”, ca metaforă a întregului cod existențial, străbate creația poetică a lui Daniel Turcea, autorul volumelor „Entropia”(1970) și „Epifania”(1978):

„Lumină, acum
apără-mă de mine însumi
apropie-te
lumină, sfințește
țărână
și gândul
nu eu
ci tu
trăiește în mine
neînvinsă.”

Definită ca „bucurie a cuvântului”, poezia se naște când firea poetului e atinsă de dorul după cuvânt, „Logosul devenit Sophia”. (Ioan Alexandru)

prof. Nicoleta Stan
Grup Economic și Administrativ
„Dimitrie Cantemir” - Suceava

Ziua lui Eminescu la Dolhasca

Pe data de 15 ianuarie 2002, cu ocazia sărbătoririi a 152 de ani de la nașterea marelui nostru poet Mihai Eminescu, un grup de 18 elevi, membri ai Consiliului Elevilor, și patru doamne profesoare, iar în Fălticeni li s-a alăturat doamna profesoară Iulia Cârneală, s-au deplasat la casa de copii „Sf. Gheorghe” din Dolhasca. Elevii liceului au pregătit un moment

literar
emoționant,
recitând poezii
de Eminescu.
Poeziile din
cadrul acestui
moment au fost
în totalitate
alese de către
elevi, dar ei au
fost ajutați și
de doamnele
profesoare
Cristina
Dranca și
Nicoleta Stan -
la structurarea
momentului.

Poate, cu diferite ocazii, ați mai auzit recitându-se poezii de Eminescu, dar eu vă spun că nu am mai auzit recitându-se cu atâta pasiune și emoție. Emoția se vedea și pe fața copiilor și în ochii celor care îi îngrijesc pe copii. Ca răspuns, copiii din Dolhasca au cântat câteva melodii la vioară fiind acompaniați de tobe și orgă, într-o interpretare ca de profesioniști, chiar dacă ei învață să cânte doar de două luni. La sfârșitul șezătorii, elevii liceului le-au oferit cadouri și

cărți copiilor. Cadourile au fost cumpărate de către Consiliul Elevilor, din banii adunați de fiecare clasă, iar cărțile au fost cadouri personale ale elevilor și profesorilor. La sfârșitul șezătorii când doamnele profesoare au discutat cu părintele Softiuc și cu soția dumnealui, elevii au vizitat camerele copiilor, au vizitat împrejurimile.

Această casă de copii a fost fondată de domnul părinte Softiuc, preot paroh la biserica din localitate, și de soția dumnealui, doamna Mioara, fostă profesoară la liceul din localitate, hotărâtă acum să se dedice în totalitate copiilor. Aici sunt „acasă” 21 de copii ce provin din tot județul, din familii destrămate, cu statut social precar sau sunt orfani. Acești copii sunt elevii liceului din localitate, cel mai mic în clasa I și cel mai mare în clasa a-VIII-a. Pe lângă școală, copiii mai învață și o meserie în ateliere specializate (tâmplărie, croitorie) sau muzică instrumentală cu ajutorul specialiștilor și cu instrumente primite ca donație. Susținerea materială o primesc, pentru plata specialiștilor sau alte cheltuieli, de la Fundația umanitară „Casa Helveția”.

Casa de copii este amplasată în localul vechii școli din localitate, pe care părintele Softiuc a cumpărat-o în urmă cu un an, cu ajutorul Fundației umanitare „Casa Helveția” care a ajutat enorm această casă de copii. După ce a cumpărat clădirea, părintele a trebuit să o refacă pentru că, de-a lungul timpului, aceasta a fost dezmembrată și toate materialele furate. Tot cu ajutorul donațiilor, părintele a construit și un grajd în care crește animale la a căror îngrijire participă și copii în timpul liber sau în vacanță. Casa de copii a mai primit și un tractor, cu care lucrează pământul pe care îl are biserica și prin care se asigură hrana acestora, hrană care era primită înainte de la oameni milostivi sau cumpărată. Casa de copii este ajutată și de Consiliul Județean și Arhiepiscopia Sucevei și a Rădăuțului care plătesc personalul ce lucrează acolo sau furnizează materia primă pentru centrala termică.

La plecare, i-am promis părintelui Softiuc că ne vom întoarce, așa că vă sfătuiesc să veniți cu noi, să înțelegeți și voi, așa cum a înțeles fiecare din noi, că ne putem salva doar dacă ne organizăm bine. Am promis copiilor din Casa de copii „Sf. Gheorghe” din Dolhasca că ne întâlnim în luna mai la frumoasa mănăstire Probota. Veniți și voi ?

Scortariu Tiberiu, XI E

Dacă dragoste nu e, nimic nu e...

Taina existenței umane nu constă în a trăi ci în a ști pentru ce trăiești. Unii trăiesc fără nici un ideal, fără nici o țintă, trec prin lume ca niște fire de paie prin râu. Nu merg ei ci curentul care îi duce. În acest sens, Emil Cioran afirma: ”După ce ai atins limitele vieții, după ce ai trăit cu exasperare tot ceea ce oferă acele margini periculoase, gestul zilnic și aspirația obișnuită își pierd orice farmec și orice seducție de aceea, pentru animal, viața este totul, pentru om este un semn de întrebare.”

Dar, dacă întoarcem fața spre trecut vom observa că atunci când Dumnezeu l-a creat pe om l-a diferențiat de toate făpturile lumii dându-i posibilitatea de a se conduce singur, de a alege între bine și rău, adică i-a dat libertate. Prin urmare, Dumnezeu nu-i poruncește omului, nu-i dictează tot ceea ce trebuie să facă ci doar îi dăruiește sfaturi și îndemnuri într-un raport asemănător celui dintre fiu și părinte. Plin de dragoste părintească, Dumnezeu îl sfătuiește și îl îndeamnă pe om, fără a-l obliga să facă ceea ce trebuie să facă. Aceasta nu înseamnă că n-ar putea să îl oblige, fiind Atotputernic și Atotștiutor, Dumnezeu –Tatăl are forța de a-l determina pe om să meargă totdeauna pe drumul cel bun. Dacă însă ar folosi-o, El ar face din om o simplă unealtă a voinței Sale răpindu-i orice șansă de a căuta și a descoperi binele, de a se feri de rău, de a progresa moral și de a-și afirma calitățile și posibilitățile. Or Dumnezeu nu vrea să-l coboare astfel pe om la nivelul celorlalte viețuitoare, El ține să-i ofere acestuia marea șansa de a arăta cine este, ce vrea cu adevărat și ce poate face în realitate, precum și ce poate deveni, de ce progrese este capabil.

Prin urmare omul are capacitatea de a alege, iar dacă ajunge să afirme precum Cioran ”simbolul meu este moartea luminii și flacăra morții” atunci nu este vina lui Dumnezeu, cum tot el afirma: ”oare pentru mine porțile Paradisului să fie închise pentru totdeauna? Până acum n-am putut găsi cheia fericirii, pentru a le deschide... Poate din acest motiv porțile Paradisului sunt prea înguste pentru acei care și-au pierdut speranța” ci și pentru vina sa deoarece a căzut victimă a propriei conștiințe. Singurul sentiment capabil să redea speranța omului și încrederea în viață este iubirea, sentiment totalizator ce cuprinde toate virtuțile omului.

Iubirea cuprinde Divinitatea, omul și natura. Prin iubire se alege, se cunoaște, se creează, se păstrează și se desăvârșește. Nici un sentiment nu o egalează fiindcă reflectă natura Divină.

Cioran scria: ”A trăi singur înseamnă a nu mai cere nimic și a nu mai aștepta nimic de la viață” și eu cred că acest lucru este adevărat. Singurătatea în acest context nu presupune doar o viață în pustiu ci o viață lipsită de virtuți, de credință, de aspirații sau idealuri, caz în care citatul: ”viața nu numai că nu are nici un sens dar nici nu poate avea unul” este adevărat.

Dar Dumnezeu nu l-a creat pe om pentru a fi un ”nimic” ci i-a dat rațiunea, de aceea omul trebuie mereu să spere și să cunoască cât mai multe. Defectul tuturor oamenilor este că așteaptă să trăiască deoarece nu au curajul fiecărei clipe. De ce n-am pune în fiecare moment atâta pasiune și atâta ardoare încât fiecare clipă să devină un absolut, o eternitate? Deoarece nu iubim; când iubești, crezi în ce iubești, căci de nu crezi nici nu iubești.

Ce poate fi mai simplu și mai cumplit decât să scriem cuvântul iubire? Cuvânt care trăiește în noi și dincolo de noi într-o unitate primordială și pură, cuvânt tabu, cuvânt fetiș, cuvânt Judecată de apoi, cuvânt care înseamnă viață și moarte laolaltă, eternitate și nimicnicie, sinceritate totală, dăruire absolută, cuvânt infern, Purgatoriu și Paradis; cuvânt care a introdus în miezul Bibliei cea mai dumnezeiască ”căutare a ființei iubite, cuvânt din care s-a născut cântul lui Romeo și al Julietei, uniți în moarte de același fior tragic, tristețea și zborul luceafărului eminescian, cuvânt care trezește ființa din ”somnia materiei” și proiectează pașii spre orizontul absolutului.”

Motiv fundamental al artelor lumii, de la primele viziuni și întru chipări mitologice și până azi, dragostea a hrănit într-o asemenea măsură sufletul omului încât de multe ori a fost confundată cu el.

Dacă luceafărul se implora la Dumnezeu:

”Reia-mi al nemuririi nimb
Și focul din privire

Și pentru toate dă-mi în schimb
O oră de iubire.”

Atunci, cum poate omul să afirme că viața nu are sens?

O explicație ar putea fi simplă: a iubi înseamnă și a suferi și, cum mulți fug de suferință, puțini știu să iubească.

Dar, pentru a înțelege iubirea și taina existenței, ar fi mai bine să medităm asupra Imnului iubirii: „dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se caută în folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată.”

La început Dumnezeu l-a creat pe om în ceruri, dar Omul, păcătuiind, a ales viața pe pământ și totuși Domnul nu l-a părăsit și a coborât cerul pe pământ prin iubire. Citatul semnificativ îl aflăm în Evanghelia după Ioan: „Eu sunt învierea și viața, cel care crede în mine va fi viu chiar dacă va muri.”

Prin urmare, în viață trebuie să fim ghidați de speranță și încredere spre a accede la fericire, pentru a nu ajunge niște oameni triști și însingurați care mor spiritual încă din timpul vieții și trăiesc doar biologic așteptând, într-un zbucium sufletesc permanent, moartea propriu-

zisă, deoarece „a fi bolnav sufletește înseamnă a trăi vrând-nevrând pe culmi. Dar culmile nu indică neapărat înălțimi ci și prăpăstii, adâncimi.” Pentru a evita acest chin sufletesc nu trebuie să uităm că Dumnezeu ne-a dat iubirea și să-i urmăm de bunăvoie drumul drept în viață deoarece „dacă dragoste nu e, nimic nu e...”

Pintilie Dumitrița, XII A

Eminescu - mitul creației veșnice

Rădăcina pământului și aripa zborului s-au întrupat în achii lui. Emoția vântului și șoapta codrului s-au ascuns la umbra părului său. Ecoul apei și solemnitatea nopții îl învăluie ca un cântec de ciocârlie. Sufletul său miroase a floare de tei și gândul i se zbate prins în mreaja zilei.

Viața a fost pentru el o capcană întinsă de oameni, în spatele căreia se află

*Deși și-a
destinul,
alungat în
lui, până în
mai sumbru...*

*se, el a rămas
pentru ca noi
cuvintelor.
mângâiere a
neliniștea
cuvintele
călăuzesc
spre fericire.*

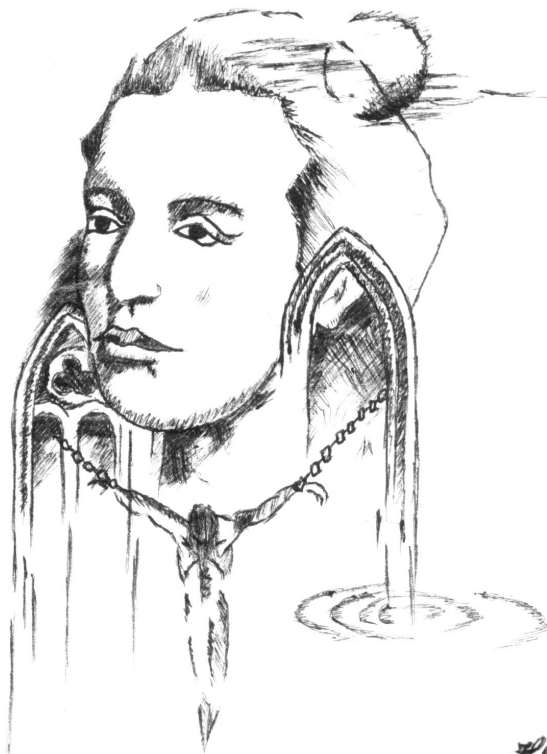
*De-a
deceniilor,
devenit prima
spirituală a*

*Orice
memoria lui ar fi inutil, dacă nu ar fi învăluit în puritatea gândului nostru
pentru cel ce este EMINESCU.*

*S-a născut – geniul – din propria-i cenușă, dar a plecat spre alte sfere.
Acum ne zâmbeste cu ochii Luceafărului, materia spiritului său fiind răspândită
în poezia sa și în emoțiile noastre.*

Așadar, să nu uităm că vorbim despre EMINESCU la prezent.

Căci EMINESCU este!...

Ilie Cristina

*Cunoașterea.
înfruntat
oamenii l-au
durerea creației
întunericul cel*

*Jertfindu-
în întuneric
să iubim lumina
Iar ca
vieții, din
creației lui
urmează, ne
către dragoste,*

*lungul
EMINESCU a
minune*

*românilor.
mausoleu în*

Ilie Cristina, clasa a X-a C

La mormântul tău, de pietre înnegrite

Ți-ai deschis ochii printre galaxii. Totuși, viața, atât de egoistă, te-a cufundat într-o lume a compromisurilor, a adevărului și nedreptății. Chiar dacă totul din lumea aceasta s-a dovedit a fi împotriva geniului tău, tu te-ai ridicat mai presus de lumea contemporană ție, asemeni unui uriaș cu fruntea pierdută în azur.

Setea arzătoare de a cuprinde totalitatea, întregul univers al absolutului, te-a înălțat în rândul celor mai puternice personalități din câte înfățișează poezia lumii.

Pribegesc și azi cu gândul prin grădina morții tale, acolo unde zaci de veacuri, nefericitele romantic! Privesc piatra funerară, mă aplec asupra coroanelor de flori ce scârțâie a plumb și încerc să-mi imaginez chipul tău, atât de contemplativ, atât de măreț, cu alură de persan. Chipul tău a fost construit dintr-o țesătură magică a naturii. Reconstruiesc pentru o clipă ochii săpați în marmura rece a feței, pentru a observa încă o dată durerea adâncă, nepătrunsă din sufletul tău. Descopăr aici icoana unei fantezii splendide și trecute, basmul vrăjit și copilăresc al unui poet fermecător. Trupul tău a intrat în veșnicia timpului și a naturii ca o stea căzătoare din amurg, purtată pe aripi de vânt către necuprins și nemurir; trupul tău va fi „troienit” nu numai de florile „teiului sfânt”, ce-or să cadă „rânduri, rânduri”, dar și de-aducerile aminte ale generațiilor care-și vor adăpa sufletele la izvoarele de apă vie ale poeziei tale nemuritoare.

Chiar dacă n-ai murit „la marginea mării” și nici a „codrului frate” mult îndrăgit, totuși sufletul chipului tău de marmură, încărcat de-atâtea sfinte vibrații de vis, de dor, de-ndurerare și sete de viață – va strânge în el pururi vuietul mării „ce geme de patimi” iar privirile tale solare vor sfredeli pustiul noianului de ape.

În cimitirul de pe Dealul Șerban-Vodă din București, acolo unde lacrima încremenește înainte de a atinge țărâna, acolo unde pământul a îndrăznit să ascundă în sânul lui o stea, te-ai izolat tu, pentru a uita clipele iubirii neînțelese și nestatornice.

*„Numai poetul
Ca păsări ce zboară deasupra valurilor
Trece peste nemărginirea timpului,
În ramurile gândului
În sfintele lunci,
Unde păsări ca el se-ntrec în cântări.”*

Cotleț Tabita Delia

Interviu (RI)

Vor răspunde la întrebări: doamna directoare Rodica Munteanu (R.M.) și doamna profesoară Carmen Cheaburu (C.C.).

1. În primul rând, care au fost principalele motive care v-au determinat să alegeți profesia de cadru didactic?

R. M. Dragostea de copii și o chemare a inimii.

C. C. Am credința și bucuria că practic o meserie pe care mi-am dorit-o încă din adolescență, atunci când am optat pentru liceul pedagogic.

2. V-ați dorit vreodată să fiți altceva decât profesor? Ce și de ce?

R. M. Mi-am dorit să fiu educatoare și, din acest motiv, am urmat cursurile Liceului Pedagogic. Am profesat ca educatoare timp de 10 ani.

C. C. Nu. Copiii reprezintă pentru mine „miracolul” acestei lumi în care trăim și nu cred că există o meserie mai „nobilă” decât aceasta, de a fi mentor pentru multe generații de copii.

3. Când și de ce ați regretat pentru prima dată că sunteți profesor?

R. M. Nu am regretat niciodată.

C. C. Nu am regretat niciodată că sunt profesor.

4. Cum puteți caracteriza în trei cuvinte anii dvs de liceu?

R. M. „A vrea”, „A trebui”, „A visa”.

C. C. Viața mea de elev aș putea-o caracteriza în trei cuvinte: studiu - ambiție - implicare.

5. Care este cea mai mare realizare a vieții dvs?

R. M. Un băiat, student în anul III la A.S.E. București, specializarea S.E.L.S.

C. C. Cea mai mare realizare a vieții sunt cei doi copii ai mei, Rucsandra și Iulian.

6. Considerați că ar trebui să mai învățați pentru a vă perfecționa sau sunteți mulțumiți cu nivelul la care ați ajuns?

R. M. Trebuie să învățăm permanent și aici l-aș cita pe V. Hugo „Deschide cartea ca să înveți ce au gândit alții, închide cartea ca să gândești tu însuși.”

C. C. Indiferent de meseria pe care o practici, trebuie să ai grijă ca, permanent, să te autoperfecționezi, să cauți să fii din ce în ce mai bun profesional și să nu te mulțumești cu micile realizări care apar. Un profesor

trebuie să se „racordeze” permenent la fiecare nouă generație de tineri, să le cunoască interesele, dorințele, așteptările, frământările. Numai așa poți să fii un bun profesor pentru elevii tăi.

7. Care credeți că sunt principalii factori negativi care influențează tinerii de azi? Cum ar putea combate curentele trecătoare ale adolescenței ce lasă, însă cicatrici profunde în personalitatea individului?

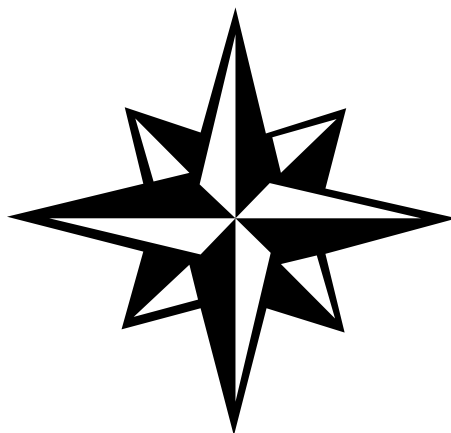
R. M. Lipsa de educație. Adolescența este cea mai frumoasă vârstă. Crezi că totul ți se cuvine dar, îi îndemn pe tineri să distingă binele de rău.

C. C. Fiecare denerație are anumite trăsături definitorii care o fac să fie deosebită față de celelalte. Generația mea s-ar putea caracteriza prin câteva cuvinte: seriozitate, ambiție, echilibru, motivație și nu în ultimul rând, foarte mult studiu și dorință de realizare deplină profesională. Tinerii de astăzi reflectă, prin comportamentul lor, prin gândirea lor, societatea românească de astăzi, cu toate aspectele ei bune și rele. Problemele economice cu care se confruntă familia, lipsa motivației învățării, criza morală a societății românești în ansamblu îi face pe tinerii noștri să fie mai dezinteresați față de școală, față de propria pregătire pentru viață, să fie debusolați, cu mai puțină încredere în sine. Soluția cred că ar trebui să vină din partea familiei și a școlii, prin implicarea mai profundă în pregătirea pentru viață a tinerilor.

8. Ce îndemn aveți să dați elevilor dvs?

R. M. Doresc elevilor mei să aibă idealuri, vise, speranțe, încredere în ei și în viitor.

C. C. Luptați până la sacrificiu pentru țelurile pe care le aveți în viață și, în tot ceea ce întreprindeți să nu vă pierdeți niciodată demnitatea!

Britney

Data nașterii: 2. 12. 1981
Locul nașterii: Ketwood în Louisiana
Culoarea ochilor: căprui
Culoarea parului: blond
Înălțimea: 1,67m
Greutatea: 54 kg.
Porecle: Brit Bit-Bit
Culoarea preferată: albastru deschis, negru și roșu
Ce îi place mai mult: să cânte, să danseze, să citească, plimbarea pe plajă, cumpărături în magazinele preferate
Staruri preferate: Mariah Carey, Whitney Houston, Michael Jackson și Prince
Trupe preferate: Backstreet Boys, Aerosmith, Third Eye Blind
Actori preferați: Tom Cruise, Ben Affleck, Mel Gibson, Brad Pitt, Leonardo DiCaprio
Filmul preferat: Titanic
Sportul preferat: baschet, înot
Echipele preferate: Chicago Bulls, New York Yankees
Mâncarea preferată: Pizza, Hod-Dog, înghețata
Băutura preferată: Sprite
Preferă: să colecționeze păpuși, parfumuri vanilate, cafea cu spumă, haine de la Armandy, blues

Încă de ani îi asculte acea de la ani, a

la vârsta de 2 plăcea să radioul, de mama sa, încă vârsta de 3 înscris-o la

cursuri de dans. La vârsta de 4 ani debutează într-un spectacol de estradă la televiziunea locală în concursul Miss Talent States, pe care l-a câștigat. La vârsta de 9 ani părinții o iau pe Britney în Antlanty la preliminariile pentru programul Disney TV numit și Mickey Mouse Club. Dar limita de vârstă era 12 ani, cea ce nu a permis ca Brit să poată face parte din club.

Din fericire a fost apreciată de un creator care a propus să o ajute pe micuța Britney, și i-a găsit un agent în New York, care i-a asigurat un loc în Broadway, la școala de dans. După scurt timp a primit un rol în piesa Ruthless. Având vârsta de 12 ani, din nou încearcă la Mickey Mouse Club.

Este primită în club ca una dintre cele mai tinere reprezentante printre încă 20 de noi talente. Pe 22 octombrie 1994 clubul va fi desființat.

În 1994 Britney se întoarce în orașul său natal, dar nu mai era la fel. Nu mai era obișnuită să stea în banca școlii. Între timp a fost numită cea mai frumoasă elevă, dar aceasta nu a ajutat-o cu nimic. Școala era chin. "Când am renunțat pentru o altă viață, nu mai puteam să mă întorc în banca școlii. În școală mă simțeam ca și cum m-aș fi sufocat". Britney se decide să se reîntoarcă pe scenă. Înregistrează un demo pe magnetofonul ei, și trimite caseta la agentul din NYC. Pentru ofertă nu a trebuit să aștepte mult.

A primit loc de muncă în grupul 'Innosense', dar Brit respinge oferta și se hotărăște să cânte solo. Eric Foster îi propune să înregistreze un album. Brit acceptă oferta cu bucurie. În 1998 pleacă în Suedia unde îl găsește pe cel mai bun producător de muzică pop - Max Martin, care o va ajuta pe Brit să lanseze demo-urile sale. După un an, albumul a fost gata, au început să apară fan cluburi, pagini web. Pe 12 ianuarie 1999 apare pe raftul magazinelor albumul "...baby one more time", și, astfel, rugăciunile ei nu au fost zadarnice. Albumul a ajuns imediat pe primele poziții în top-uri.

Dreptul, morala și religia

Multitudinea normelor sociale existente nu duce la o existență anarhică a acestora; normele care reglementează acțiunea umană trebuie să fie, în același timp, coerente și să nu se contrazică între ele.

Activitatea omenească este condusă de un sistem complex de norme, din care fac parte: normele etice, normele religioase, normele politice, normele juridice, etc.

Dreptul, de-a lungul evoluției sale, s-a desprins treptat din normele de morală și din obiceiuri.

Între preceptele dreptului se regăsesc atât principii morale – *honeste vivere* (a trăi în mod onorabil) și *neminem laedere* (a nu vătăma pe altul) – cât și principii ce țin de funcționarea justiției – *sum cuique, tribuere* (prin drept să se dea fiecăruia ce este al său).

Relația fundamentală dintre drept și morală se exprimă prin maxima „Ceea ce e datorie, e întotdeauna drept și nu poate fi datorie ceea ce nu este drept”.

Regulile morale, deși nu sunt aduse la îndeplinire, în caz de nevoie, prin forța de contrângere a statului, trebuie legiferate atunci când apără viața, libertatea, fericirea oamenilor.

Constituția României cuprinde dispoziții ce încorporează și principii morale. Exemplu: art. 54 „Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii, trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună – credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

Când o normă morală nu mai este suficientă, la un moment dat, prin ea însăși, este necesar să fie legiferată, transformată în normă juridică.

De exemplu, morala condamnă minciuna. În momentul în care o anumită comportare mincinoasă – calomnie, mărturie mincinoasă – afectează un interes legal ocrotit – onoarea și demnitatea omului – dezaprobarea morală nu mai este suficientă, intervenind sancțiunea juridică.

Mai există un criteriu de analiză, care poate influența conduita oamenilor – religia. Unii istorici și filosofi au încercat să explice apariția dreptului, recurgând la ideea divinității. Din acest punct de vedere, fundamentul dreptului ar avea caracter sacru, iar dreptul ar trebui acceptat ca și ideea divinității.

Problema legăturii dintre drept și religie se clarifică prin descoperirea principalelor religii ale lumii și rolul lor în formarea dreptului aplicabil diferitelor popoare.

Doctrina creștină a avut, la început, ca efect principal, fuziunea dreptului cu teologia. Admițând că Dumnezeu guvernează lumea, dreptul se considera ca întemeiat pe porunca divină. Creștinismul implică, din partea credincioșilor, nu numai credința în Dumnezeu dar și respectarea unor norme – unele exclusiv religioase, altele se identifică cu normele morale sau se interferează cu cele juridice.

Dacă analizăm și alte religii, observăm că religia a fost determinantă în viața statului, în viața publică, familială, în literatură și artă. De aceea, este practic imposibil să se facă o demarcație între norma religioasă și cea de drept: violarea normei religioase atrage pedepsirea faptei, care devine astfel chiar o infracțiune.

Prof. Anca Iordache

„Iubirea e din altă lume, și se ivește din senin, fără ca să știi de ce, se dă pe față, fără ca să știi cum, și te duce fără ca să știi unde” spunea un celebru scriitor, din ale cărui cuvinte se desprinde cel mai mare adevăr. Iubirea e un sentiment nobil, pe care fiecare persoană îl trăiește diferit. Iubirea exprimă sinceritate, loialitate, încredere și respect față de o persoană care îți dăruiește, la rândul ei, acest sentiment. Inima este izvorul iubirii, de aceea iubirea este, la rândul ei, izvorul vieții, al fericirii, al împlinirii. Numai prin iubire poți fi fericit. Drumul vieții este foarte lung și încurcat, dar cu ajutorul iubirii îl poți străbate. Viața e cu lumini și umbre, dar iubirea te poate ajuta să transformi și umbrele în raze. Fiecare apucă pe o altă cale, de aceea, pentru fiecare, iubirea e altfel.

Atunci când iubești simți că poți atinge cerul cu vârful degetelor, că apa e limpede, că soarele răsare mai frumos și apune în șoaptă, că luna te alintă blând cu razele ei.

Pentru iubire au preferat mulți să moară. În fața iubirii nu există nici o barieră; nimic nu o poate opri, nimeni nu o poate împiedica.

Iubirea ne face să fim mai buni, mai blânzi, mai veseli. Numai prin iubire vom trăi mereu!

Și... „unde dragoste nu e, nimic nu e...” Deci, iubește, lasă-te iubit, fii fericit!

Te îndeamnă Vasilica Tabarcea, X G

Iubirea este mai mare

Acest cuvânt, rostit cu aproape două milenii în urmă, în Corint, de unul dintre cei mai profunzi gânditori ai umanității, Apostolul Pavel, în acel oraș unde se afla unul dintre marile sanctuare închinat Afroditei, Erosului în înțelesul lui trupesc la un pas de desfrânare, acest Cuvânt despre iubirea cea nouă, stă la temelia noului Eon al lumii noi.

Despre iubire se vorbește astăzi poate mai mult ca oricând. Cuvântul în sine este devalorizat în foarte multe cazuri. Trebuie căutată valoarea cea mai profundă a ființei umane de când știm că Absolutul este iubire. Căci, numai ca iubire, ca faptură a

iubirii, omul este adevărat Creșterii eterne, că numai așa el este nemuritor. Valoarea lui ca om este dată de iubirea împărtășită. Suntem nevoiți să luăm aminte la această definiție, să-l căutăm pe om în cadrul acestui dat ontologic.

Iubirea nu este un atribut al Absolutului, ci însăși ființa lui, iar ancorați fiind în iubire suntem în ființa Absolutului. Numai în iubire nu este măsură, numai cu ea rămânem datori întregului cosmos, tuturor fapturilor de față și viitoare, puterilor invizibile. Forța unui om iradiază celor din jur prin faptă și adevăr.

Cristina Ilie, X C

Toamna

Un moș cu barbă albă
Se uita prin geam
Și admira o frunză
Căzută de pe ram.

Limba

Să-ți fie pururi sfânt cuvântul
Și să-l vorbești nestingherit
Cum l-a cântat și Eminescu
Cântându-l, să fii fericit!

Cucuta Cristina, XI I

*Acesta nu-i un cântec de dragoste.
Poate mai degrabă unul de ură. Nu-i o rugăciune, căci, dacă ar fi fost, ar fi cântat îngerii... Nu am celelalte cuvinte...*

*Un băiețel în autobuz, către bunica lui:
„Când va începe să plouă, mă vei lua în brațele tale?”*

După o zi întreagă în care m-a urmărit prin tot orașul, mă întorc spre el, furioasă: „Tu ai de gând să te ții după mine tot restul zilei?” „Tot restul vieții”- mi-a răspuns îngerul rebel, blond, cu plețele încălcite de vânt...

Cred că am atâtea păcate încât aș putea să-mi întemeiez propria-mi religie...

Noaptea Învierii. Poate că sunt o afurisită de puritană, dar am detestat-o pe femeia aceea care vindea lumânări și, în același timp, trăgea pe nări tutun...

Sunt gata să plătesc orice preț. Numai să-mi încălzesc mâinile.

Credința poate sta într-o stea și tot așa de bine într-un gunoi. Numai dacă intri în el, te umpli de înțelegere și lumină.

M-am obișnuit să calc în bălți umplute cu propriul meu sânge, dar n-am crezut că lumea ticăloasă ce mi le-a vărsat mă va sili să-l beau.

Elena Bodnariu, I f. r.

ICH LIEBE DICH

Ca un val imens crește în mine dorul pentru tine, dorul de a fi cu tine. Literele numelui tău se succed în mintea mea ca niște torțe de scânteii arzătoare.

Sunt scânteii de dor ce dansează, îmi fac semn, mă cheamă să mă contopesc cu acest nume <IUBIRE> atât de suplu, tânăr, spiritualizat ca o flacăra vie. Îți șoptesc numele și universul se îmbracă într-o pânză de vraja țesută din mii și mii de fire de lumină. Pentru mine zilele și nopțile poartă numele tău, timpul țese ființa ta din fire de dor și dorințe cristaline. Aș vrea să găsesc cuvinte cu tonalități ce amintesc muzica sferelor, care să alerge spre tine, purtând fiecare câte o floare de câmp tânără și parfumată, și aceste cuvinte să arate cât de mare și tainică este minunea existenței tale, cât de adâncă și plină de mister este noblețea ta sufletească. Îmi amintesc acum, ca în fiecare noapte pe care o petrec singură, clipele de extaz în care trupul tău vibra de dragoste alături de mine. Iubitule, simt că iubirea mea pentru tine este o iubire adevărată, dincolo de orice suferință, dincolo de lumea care îmi oferă atâta libertate. Aș vrea ca tu să fii acela care să îmi colorezi viața în culoarea dragostei tale, dar, între timp, lasă-mă să-ți colorez viața cu dragostea mea, o dragoste pură care se sfârșește unde se sfârșește orizontul. O mie de vieți de aș avea să le împart... să îl am veșnic lângă mine.

Să simt că este o parte din mine și că îmi vrea numai bine ...nu știu dacă tu realizezi sau crezi cât de mult eu te iubesc, cât de mult aș vrea să fiu fata pe care tu ai dorit-o, să fiu jumătatea dintotdeauna cautată. Dacă am în inima ta un loc, te rog să mă trezești acum, căci fără tine inima se pierde în mine, nu mai are rost, stelele se vor prăbuși și soarele nu va mai fi. Am să trăiesc în suferință și durere și, atâta timp cât voi mai trăi, doar la tine mă voi gândi. Vocea ta m-a încântat, am avut impresia

că mi-a cântat un înger... iar dacă, din viața mea tu ai vrea să pleci ... cine o să-mi mai zâmbească și cu o iubire sinceră în ochi să mă mai privească? Sunt o picătură de ploaie strivită între pleoapele tale grele de visuri.

Sunt un gând hoinar, un gând rătăcit ce ar dori să-ți ofere întreg universul, dar ce altceva aș putea să îți ofer decât doi ochi căprui și un zâmbet cald, care să-ți călăuzească pașii zi de zi!

Zeci de perechi de ochi reci mă privesc, iar privirea lor mă-ngheață și nu mai realizez dacă trăiesc sau nu, ori dacă visez și mă voi putea trezi vreodată din acest coșmar al scurgerii timpului. Plutesc prin mine zboruri albastre ale cerului senin care îmi aduc aminte de persoana ta. Mi-e dor, mi-e dor de tine și nu știu cum să-ți spun cât de mult îmi doresc să fii lângă mine.

Privirea ta, ochii tăi, lasă în sufletul meu înrobit de amintire, urme albe ale prieteniei noastre. Ți-aduci aminte? Luna murea în valuri dinaintea privirilor noastre, iar sărutul nostru ocrotea dragostea noastră atât de înflăcărată. Din toate lacrimile care au curs cândva, au crescut trandafiri, din care, în fiecare zi am cules câte unul și, în fiecare zi mi-am adus aminte de "spinii" pe care aceștia îi aveau, dar, la vederea frumuseții lor, am uitat de "durerea" ce mi-au provocat-o!

Nimeni nu te-a iubit atât cât te iubesc eu, fac totul pentru tine până ajung la Dumnezeu, dar înainte să fac ceva, mai întâi mă gândesc la tine. Avem amintiri ce cred că o să ramână numai în sufletele noastre. Toată viața, amândoi vom avea același drum. Oricine ar vrea, oricât ar încerca, nici măcar în lumea cealaltă nu va reuși să ne despartă!

Îți mulțumesc pentru că ești!

TE IUBESC

ALINA B.

Scrisoare premiată de Valentine's Day

- Deschide-mi ușa iubito!
- Nu pot, sunt dezbrăcată!
- Nu-i nimic, sunt singur!
- Dar eu, nu!

„Ce înseamnă pentru tine „Valentine's Day? Cum îți vei petrece această zi sau cum ai vrea să ți-o petreci?”

Prof. Cojocar Marius: *Este ziua închinată Sfântului Mucenic Valentin. Acest Sfânt a fost un preot creștin, care a trăit în timpul împăratului roman, Claudiu, în secolul al treilea. El oficia în ascuns căsătoriile tinerilor creștini. A fost prins și ucis în ziua de 14 februarie.*

Tinerii creștini îi cinstesc amintirea numelui prin mărturisirea sentimentelor ce le întrunesc unul față de celălalt. Prin aceasta, se scoate în evidență iubirea care, după cum spune Sf. Apostol Pavel, „nu moare niciodată”. Iubirea este puntea ce leagă două ființe, două inimi, una de cealaltă. Acest sentiment nobil care-l înfrumusețează pe om, îi conferă o strălucire magică și un statut superior în rândul celorlalte ființe. Iubirea adevărată și mărturisită îl face pe om nemuritor. Gabriel Marcel a spus: „Atunci când îți spun că te iubesc, de fapt îți spun că nu vei muri niciodată!” Ea este comunicarea cea mai pătrunzătoare și cea mai eficientă. Zdrobește în legile firești și pe cele ale morții. Este mai tare ca moartea. Trebuie să fie păstrată curată, sinceră și puternică și să nu fie confundată cu o simplă stare de spirit, cu iluzia, cu dorințele carnale pătimașe. Iubirea care trebuie să existe la oameni, să nu pornească dintr-un gând pătimaș ce nu poate fi controlat, ci din sentimente sincere și profunde.

Havreliuc Elena, 9H: *E o zi superbă pentru cei care au cu cine să o petreacă. Pentru celălalt e o zi cu adevărat „nașpa”. Pentru mine... păi... e foarte nașpa. Dar asta-i viața!*

Văsuși Cristina, XB: *Ziua Îndrăgostiților este pentru mine un exercițiu de fericire, dar, în același timp îmi amintește cât de important este să iubești, la urma urmei, ce să fie viața dacă nu însăși iubirea?*

Prof. Lăzăreanu Elena: *Este o zi pe care am trăit-o acum câțiva ani ca orice adolescent.*

Mihaela, XIII A s: *Această zi, românii încearcă să o petreacă în stil american, ceea ce-i egal cu zero. În această zi, aș vrea să stau singură, dar nu cred că voi putea să*

scap de unele persoane insuportabile. Așa că va fi o zi insuportabilă ca oricare alta.

Ruxandra Cheaburu, IXB: *Anul acesta, ziua de 14 februarie cade într-o joi, astfel că, majoritatea elevilor își petrec ziua la școală. Ar trebui să ne petrecem ziua aceasta în compania persoanei iubite, dăruind și primind cadouri care să simbolizeze sentimentele purtate unul celuilalt.*

„Iubirea e un bărbat și o femeie ce se topesc într-un înger.”

*Aiftodoaei Oana Alina,
Sofian Ana - Maria
Ștefureac Silvia
Clasa a IX-a D*

DIMINEATA IUBIRII

Ciobanu Vasile

Plaja a rămas pustie!... Marea își poartă răsuflarea blândă pe deasupra nisipului, încercând să citească de pe obrazul acestuia rândurile unei noi file din cronică de vacanță. Undeva, dincolo de înaltele și elegantele blocuri ale hotelurilor, ce-și dau mâna precum niște silabe, cercul de rubin, însemnând hotarul de foc al trecerii de piatră și de sticlă rostite pe verticală, soarele se stinge, treptat, pe “celalalt tărâm” ca pe o înflorită promisiune de reînțoarcere pentru mâine.

Dacă îți dorești ceva cu adevărat în viață, nu renunța! Nu te lăsa bătut! Continuă să crezi în ceea ce vrei cu adevărat și vei ajunge departe.

Visele sunt un lucru frumos, visele pot deveni realitate dacă, în adâncul sufletului, tu vrei ca acest lucru să se întâmple.

Dacă am fi picături, n-am avea nevoie de lacrimi.

Dacă am fi cuvinte, n-am avea nevoie de vorbe.

Dacă am fi raze, n-am avea nevoie de Soare. Dar, suntem oameni și avem nevoie unul de altul.

Adevăratul trandafir, fără spini, în viață, este PRIETENIA.

Popescu Ramona Georgiana, IX C

Pentru o după amiază plăcută!

CLIENTUL: acum un an am schimbat versiunea logodnica 7. 0 cu Nevasta 1. 0 și am observat că programul a lansat o opțiune subită Bebeluș 1. 0, care ocupă mult spațiu pe hard. În instrucțiuni nu era nimic menționat. Pe de altă parte, Nevasta 1. 0 se autoinstalează în toate celelalte programe și se lansează automat când deschid altă aplicație, împiedicându-i execuția. Aplicații ca: Bere-între-prieteni 10. 3, Duminica-la-fotbal 5. 0, nu mai funcționează. Uneori apare un virus: "Soacra 1. 0", care blochează sistemul sau face ca Nevasta 1. 0 să se comporte total haotic. Nu reușesc să dezactivez acest program și devine insuportabil, mai ales când încerc să lansez aplicația Duminica-de-dragoste 3. 0. se pare că și alte fișiere sunt virusate. De exemplu C:\ Sex_sâmbătă_dimineață. Exe nu mai funcționează deloc. Am vrut să revin la programul anterior Logodnica 7. 0 dar procesul de dezinstalare al programului actual mi se pare complicat, iar riscurile pentru sistem sunt mari, mai ales pentru Bebeluș 1. 0, care chiar îmi place. Mă puteți ajuta?

RĂSPUNS: Dragă client, nemulțumirea Dvs este frecventă printre utilizatori. Ea se datorează unei greșeli primare de concepție. Mulți utilizatori trec de la orice versiune Logodnica X. 0 la Nevasta 1. 0 cu speranța că acesta nu e decât un program de divertisment și utilități. Dar e vorba de mult mai mult: Nevasta 1. 0 e un Operating System complet creat ca să controleze toate aplicațiile Dvs. E aproape imposibil să dezinstalați Nevasta 1. 0 și să reveniți la Logodnica X. 0 întrucât există sisteme virusate care fac ca și acesta să se comporte precum Nevasta 1. 0, deci nu aveți nimic de câștigat. Aceeași problemă și cu Soacra X. 0. acesta e un program mai vechi din care derivă Nevasta 1. 0 și comportă multe probleme de compatibilitate. Cu puțin noroc, sfârșește prin a fi victima unui virus și dispare în câțiva ani. Funcția c:\ Sex_sâmbăta_dimineața.exe se va activa odată cu c:\Colier_cu_diamante.exe

Prof. Delia Tărniceru

LUMINA SPERANȚEI

Pe afară –și cântă vântul bucuria
Și soarele-și arată din plin toată
mandria
Galbene stelute aprind tufișurile
Luna blând îmbracă pe rând toate
ascunzișurile
Iar simfonia dusă pe aripi mlădioase
Pătrunde-ncet, dar sigur, printr-ale noastre
case
Dar carul albe raze coboară spre apus
În timp ce un nor negru în est este distrus.

Cavaleria –ntunericului sună din barbare
goarne
Făcând din crengi uscate ale ei temute
arme
Puterile-și negre din nord și le-nnoiește
Și noul teritoriu în umbră-l izgonește
Iar păsări îngrozite s-aruncă spre abis

Căci doar acolo încă mai strălucește-un
vis
E luna, doamna stelelor și sora
întunericului
Blândă, pură, albă, stăpână a brădetului
Trupul ei din raze fantastic se ascunde
Ca la zenit lumina cea caldă a o
prinde
Se mistuie prin umbră să scape de
dușmani
Trimisi de propriul frate s-o piardă
pentru bani.

Borșa Mihaela, IX D

Felicitări!!!

Eleva Antoneac Andreea, XI A, a găsit un portmoneu cu mulți bani. S-a dus la Secretariat, de unde, păgubașul (Preliceanu Ana Maria, XII s) și-a recuperat banii. Liceul nostru se poate mândri că are asemenea elevi!

Mesaj e. . .

* Pentru domnișoara Carmen Buga: „Mai lasă podiumul la o parte! Tu crezi că ești prea frumoasă... Ești insuportabilă!”

* Ești un băiat super. Te iubesc și vreau să fiu din nou cu tine. Pentru Alex Ioniță, XII D.

* De la fetele din IX C, pentru toți băieții simpatici din liceu, în special pentru Pânzaru O., Salgău din XII D și pentru Cătălin...(n.r. „Ce?”)

* Din partea clasei a IX-a C, numai gânduri bune, pentru doamna dirigintă Samsonescu Rozalia.

* De la Cătălina (9 C), pentru cele mai de gașcă fete și prietene: Mona, Andreea, Diana, Țuțu, Ramona, Dana.

* Multă fericire, bucurii și doar împliniri, urează Alina Costan din IX C Oanei Șutu din XII D.

* Mii de mulțumiri din partea Alinei C. (9 C) colegilor săi: Dana, Ramona, Diana, Andreea, Mona, Cătălina, Rodica, Oana, Beny, Ioana, Bogdan, Ovidiu, pentru gestul frumos pe care l-au făcut!

* De la Calancea Andreea, IX C, pentru colegii săi și pentru cea mai bună prietenă, Croitoru Ramona din IX B, multe salutări și urări de bine!

Întrebări pentru rubrica de educație sexuală. (Răspunsuri în numărul viitor)

- Cum se calculează perioada fertilității?
- Care e diferența între a fi frigidă și a fi rigidă?
- Din ce cauză un băiat are scurgeri fără ca el să aibă vreo boală?
- Ce se întâmplă dacă avem relații sexuale în timpul menstruației?
- De ce, după contactul sexual, apar dureri în zona abdomenului?
- Este adevărat că pilulele contraceptive îngroasă?

- Care este cea mai sigură metodă de contracepție?

- Când este momentul indicat de a lua pilulele contraceptive (vârsta)?
- Care este vârsta de la care se poate începe viața sexuală?
- Este adevărat că, după un avort, poți rămâne sterilă?

!!!! ***Din lipsă de spațiu n-am putut publica în acest număr toate creațiile literare ale elevilor! Ne cerem scuze!!!!***

Alerg să te iubesc

Chiar dacă îmi voi petrece noaptea

Închisă într-o lună oarbă

Și voi trece de partea cealaltă

Chiar dacă mă voi răni în cioburile de stele

Și cu picioarele înfășurate în ierburi

Voi alerga să ard rugul părului tău

Când dimineața nu va mai veni

La aceeași oră

Elena Bodnariu, I f.r.

PERLE ALE PROFESORILOR

Nu cred că termin ora de predat.

(merceologie)

Semnul minus se folosește faptului că de fapt. (chimie)

Să nu mă repet de două ori. (finanțe)

Ce-ai avansat în spate? (chimie)

Nici nu știu despre unde discutăm. (istorie)

Firele au grosime subțire. (merceologie)

Din cauza lipsei de neatentie. (educație fizică)

Dacă punem o bucată într-o sticlă se lasă la fund. (fizică)

Nu scrie coeficienții, mari cât fundul tău .

Jos sunt îngropați mii de morminte. (lb. română)

O scărmanați pe asta acasă până vă dă astalaltă .

Reveniți pe caiete. (contabilitate)

PERLELE ELEVILOR

Scheletul antebrațului este două oase.

Pădurile au rol antirizol.

În pădure este răcoare datorită transpirației.